

ויש מרכבה למיטה מעזיר אנפין,
שהוא מטטרון', אדים הקטען.
שבמרכבותו, שהיה פרדס,
זורמים ב מהירות מים של התורה
שיזכאים מותוק פרדס שלו לשלש
מאבע, שנאמר עליהם ארבעה
נכנסו לפרדס, והרי נתבאר.

שהוא צפור שראה רפה בר בר
חנה לחורף ים התורה, שהימים הגיע
עד קרסליוו, וראשו הגיע עד קצחא
הימים, ולא ניכשו בו שלשה
משום שהימים שללו רבים, אלא
משום זרמת הרים, ופרושה.

אבג פוליל אותו שעולים לשש,
בנגד אותיות מטטרון'. רביעיד',
(מלכים א ט) קול דממה דקה, ששם
בא המלך, והוא אדים לשבת על
הפסא.

א י"י - מים עליונים ומים
תחתונים, שאין ביניהם אלא
במלא נימה, שהוא ר' נטו
ביןיהם ברקיע שהוא מביד בין
מים למים, שתאה הבדלה בין
נקבה לזכר. לכן, (בראשית א) וכי
מבדיל. וסוד הדבר -iahdonah".
מים עליונים זקרים - י עליונה.
מים מתחתונים נקבות - י'
תחותה. יש אותיות ביניים,
בחשבון ר', זה מטטרון, שהוא
בין א.

עוד, יוד נקדה. ר' גלגל. ואין
תנוועה בגלגול בששה צדדים
בחשבון ר', אלא באotta נקדה.
ואotta נקדה היא יהוד הכל,
ומעדיה על אותו יהיד שאין לו
שנגי, שפרשו עליה רבונינו
שצricht ליחד אותה כדי
שפמליכתו על הימים ועל
הארץ, ועל ארבע רוחות העולם.
ב' - שמים וארצן. ג' - עמוד
שיטבל אותם. ד' - ארבע חיות.

ה' - הפסא. ר' - שש מעלות לכפא. ועוד, א ב ג ד ה ו ז ח ט - אדים. י' יהוד שלו, מלכות,
עשירי של אדים. פשע הוא בגין פרדס פשע אותיות. אשריהם ישראל שיוודעים סוד רבונם.
דבר אחר צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריהם נחוחי - ובי יהודה

ואית מרכבה למיטה מעזיר אנפין, דאייהו מט"טרון.
אדם הקטען. דבמרכבה דיליה דאייהו פרדס, רדיIFI
מייא דאוריתא, דנפיק מגו פרדס דיליה, לתלת מאבע,
דאתמר עליהו, ארבעה נכנסו לפרדס, והא אמר.

ראייה צפרא דחוזה רפה בר בר חנה, לביך ימא
דאורייתא, דימא מטי עד קרסולוי. ורישיה מטי
עד צית שמיא, ולא אכשילו תלת בה, משום דנפייש
מייא דיליה, אלא משום דרדיIFI מיא ואוקמה.
אבג בליל לוז דסלקין לשית, לקלבל אתוון מטטרון'.
רביעאה ד', (מלכים א יט) קול דממה דקה, דמן אני
מלפה. וראייה אדים לשבת על הפסא.

א י"י, מים עליונים, ומים מתחתונים. דלית בינייהו אלא
במלא נימה, דאייה הבדלה בין ניקפה לדכורה.
 בגין דא (בראשית א) וכי מבדיל ורזא דמלה, יהודוניה.
מים עליונים זקרים י' עלהה, מים מתחתונים נקבות, י'
תחתה. שית אתוון בינייהו, בחושבן ר', דא מטטרון,
ראייה בין א.

ועוד, יוד נקודה. ר' גלגל. ולית תנעה בגלגול בשית
שטרין בחושבן ר', אלא בהיה נקודה. ובהוא
בקודה אייה יהודא דכלא, ואסחדית על ההוא יחיד,
דלית ליה שני, דאוקמיה עליה רבון, שאיריך ליתדו כדי
שתמליכתו על (דף כד ע"א) השמי ועל הארץ, ועל
ארבע רוחות עולם. ב', שמים ואץ. ג', עמודא סביל
לו. ד', ארבע חינון. ה' קרסיה. ו', שית הרגין לכרסיה.
ועוד, א ב ג ד ה ו ז ט : אדים. י' יהוד דיליה, מלכות,
עשירה דאדם. תשע, אייה לקלבל משע אתוון. ובאיין
איון ישראל, דידעין רזא דמאריהן.

דבר אחר, צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני
ה' - הפסא. ר' - שש מעלות לכפא. ועוד, א ב ג ד ה ו ז ח ט - אדים. י' יהוד שלו, מלכות,
עשירי של אדים. פשע הוא בגין פרדס פשע אותיות. אשריהם ישראל שיוודעים סוד רבונם.
דבר אחר צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריהם נחוחי - ובי יהודה

אמר, בקרובן יש עשן, ויש ריח, ויש ריח ניחח. עשן הוא מצד הידין, והוא שפטותם (דברים כת) כי איז יעשן אף ה. (טהילים יח) עליה יעשן באפו ואש מפיו תאכל. ריח ניחח, ריח חמץ. (שיר השירים ז) וריח ניחח, ריח חמץ.

ליחמי לאשי ריח ניחח. רבי יהודה אמר, בקרובנה אית עשן, ואית ריח, ואית ריח ניחח, יעשן איהו מسطרא דידננא, קדא הוא דכתיב, (דברים טט) כי איז יעשן אף ה. (טהילים יח) עליה יעשן באפו ואש מפיו תאכל. ריח ניחח, ריח חמץ. (שיר השירים ז) וריח אפס בפטוחים.

אמר הרוצה הנאמן, והרי שניהם - עשן וריח - הם באף, והפטושים מעודים. אחר, עליה יעשן באפו. והשני, ריח אפס בפטוחים. ולמה נקרא אחד יעשן דין, והשני רחים? אלא, בחטים יש שני חולנות, ונאמר בשמאל, עליה יעשן באפו. מה עליה? אלא מה הלב שהוא בשמאל, בגנד גבור. מימין יורחת אליו ריח ל夸רו ולשבך רגוז, מצד החסד, שם השם המ. חכמה לימין - הרוצה להחפים ידרים. בינה בלב, כלפי שמאלו - הרוצה להעשרה יצפין. ולכן עליה יעשן באפו, מבינה לחכמה, שהיא לימין, ומתקבלו בחדורה, בגיןון הלוים.

ועשן זה לא עולה, אלא על ידי אש שדווק בעצים, שהם איברים מלאים מצות, עצי עולה. בעלי תורה, תורה שהיא נדלה בכם, אש בחיק הגבורה, ועליה יעשן בהם. בבינה יעשן המערכה.

ומשעודה לאף, נקרא קטרת, וזה שפטותם (דברים לט) ישימו קטרתת. ואין המבטיל מות בעולם כמו קטרת, שהיא קשור הידין ברחים עם ריח ניחח באף. תרגום של קשר - קטרו. אמר רבינו יהודה, אשני חלכנו שהרוחחנו דברים בסתרים בגלוי. עוד אמר מנוריה הקדושה, שאחר התפללה, שהיא כמו קרבן, מי שיאמר פטום הקטרת אמר תהלה לך, לך, מבטיל מות מן הבית.

אמר רוזה הנאמן, בעת אריך לדעת איך התקינו תפלות פוגר קרבנות. אלא שלש תפלות, בגדי קרבנין. אלא תלת צלותין, לקלבל את הכבש האחד תעשה בפרק, דא צלותא דשחרית, דאת אמר בה,

אמר רעיא מהימנא, וזה פרוויהו יעשן וריח, איןין באף, וקראיו סדרין. חד, עליה יעשן באפו. ותניינא, וריח אפס בפטוחים. ואמאי אתקראי חד יעשן דינא ותניינא רחמי. אלא, בחוטמא אית תרין מלוגין, ואתמר בשמאלא, עליה יעשן באפו, מאי עליה. אלא מלכא דאייהו בשמאלא, לקלבל גבור. מימינא נחית רוחא לגביה, לקרא ליה, ולשבכა רוגזיה, מسطרא דחסד, דתפנן מוחא. חכמה לימינא, הרוצה להחפים ידרים. בינה בלב, כלפי שמאלא, הרוצה להעשר יצפין. ובגין דא עליה יעשן באפו, מן בינה לגבי חכמה, דאייהי לימינא, ומתקבל ליה בחרדה, בגיןון דלינויא.

והאי יעשן לא סליק, אלא על ידי אש, דאדליק בעצים, דאיינון אברים מלין פקונדין, עצי עולה. מארי תורה, אוריתאת דאייהי אדריליקת בהון, אש בתוקפה דגבירה, ועליה יעשן בהון. בינה יעשן המערכה.

ומדרסיליקת לאף, אתקראי קטרת, קדא הוא דכתיב, (דברים לט) ישימו קטרתת בפרק. ולית דבטיל מותנא בעלמא, בקטרת, דאייהו קשורה לדינא ברחמי, עם ריח ניחח באף. מרגום דקשר קטרתו. אמר רבי יהודה, זבחה חולקנא דרוחנה מלין סתימין באתגליליא. עוד אמר בוצינא קדישא, דכתיר דצלותא אייהי בקרבנה, מן דימא פטום הקטרת, בתר מהלה לדוד, בטל מותנא מביטה.

אמר רעיא מהימנא, בען בעי למגבע, איך אתקיני צלותין לקלבל קרבנין. אלא תלת צלותין, לקלבל את הכבש

את הכבש האחד תעשה בפרק - זו תפלה שחרית, שנאמר בה (בראשית ט) וישם אברם בפרק